

се мислеше въобщъ, че бѣше умѣренъ въ това; защото въ врѣме на пие вино за дѣлго врѣме стоеше безъ да пие, а най паче и говореше много, а на всяка чаша прѣдлагаше по единъ въпросъ, който се разискваше на дѣлго и широко. Тѣзи нѣща обаче, ставаха когато имаше доста свободно врѣме; защото отъ много работа нѣмаше врѣме нито да пие вино, нито да спи, нито да играе съ нѣщо, нито да отиде на нѣкоя свадба, или пакъ да бѫде зрителъ въ нѣкой си театъръ, както правеха другитѣ войводи. А за доказателство на това показва краткийтѣ му животъ, който бѣше толковъ пъленъ съ много и велики дѣянія. Когато обаче, имаше занимание държеше слѣдоющата дисциплина: Първо, щомъ щѣши да стани отъ леглото привнасяше жъртва на боговетъ, и извѣднѣжъ седеше на трапезата, а слѣдъ закуската, прѣминуваще послѣ денътъ съ ловъ, писуваніе, или щѣши да сѣди нѣкои дѣла по военната часть или да прочита. А когато пѫтуваше много не продължаваше пѫтешествието си, но учеше се или да стрѣли или да се качи на колесницата си и да тича, а послѣ пакъ слазяше. Но много пѫти, когато играеше по пѫть гонеше лисици и небесни птици, споредъ както се виждаше въ дневникътъ му. А когато си дохождаше въ виталницата, като щѣши да се окажи и обѣрше добрѣ, послѣ попитваше дали бѣше всичко добрѣ приготвено за вечера. Късно обаче, седеше да вечера. Не чудно нѣщо бѣше какъ се